

אור השבת

עמוד 1

1. 'אחיון ברל' - ציטוטים מחיונים מקדולי הפאפליס ברל' [53]

1. אחיון ברל

2. ביטאון

{ט} אלה תולדת נח - נח איש צדיק תמים הנה בדרתיו את האלקים התהלך נח:
רש"י: ללמדך שיעקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים.
[דהיינו: רש"י בא לתרץ מדוע פתחנו ב'אלה תולדות' ועברנו לפרש את מעשיו במקום לפרש את תולדותיו, ומתוך: שיעקר התולדות זה לא הילדים ולא השטל'ס ולא והכותרות.... המעשים טובים.... זה ה-כ-ו-ל!]
תרגום אונקלוס, ותרגום יונתן בן עוזיאל: "בְּדַחְלָא דְּהַ' הִלִּיךְ נֹחַ" [תרגום: ביראת ה' הלך נח]
[משמע שנה עבד מ'יראה', ואולי לכן יש הנוקטים אותו לגנאי ביחס לאברהם אבינו שעבד מאהבה, כמו שכתוב ויחבוש את חמורו - רש"י - "שאהבה מקלקלת את השורה"]

{ט} אלה תולדת נח - נח איש צדיק תמים הנה בדרתיו
רש"י: יש מרביתנו דורשים אותו לשבח: כל שכן שאילו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר! ויש שדורשים אותו לגנאי לפי דורו היה צדיק, ואילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכולם
אבן עזרא: בדורותיו - בדורו בעת המבול, ובדורות שהיו אחריו!! כי הוא [נח] חיה [היה חי גם] עד שהיה אברהם בן נ"ח שנה [ואם כן יוצא שהתורה קוראת עליו תמים בדורותיו גם בזמן שהיה עם אברהם אבינו, ולא כמו אותם שאומרים שאם היה בדורו של אברהם אבינו לא היה נחשב...]. והסימן [לזכור זאת] הוא: "ואברהם אבינו בן נ"ח כאשר מת נח"

{י} ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת קנח:
הרמב"ן: את שם את חם ואת יפת. הנראה אלי כי יפת הוא הגדול שנאמר [להלן י כא] 'אחי יפת הגדול' וכן [כשהפסוק] ימנע כחולדותם [אז הוא ימנע את] בני יפת תחילה [שם שם ב] 'ואח' - הוא הקטן בכולם, כאשר אמר [שם שם כד] "וידע את אשר עשה לו בנו הקטן [זה היה חם]"
אבל [כאן בפסוק הוא] הקדים [את] שם בעבור **מעלתו**! והזכיר [את] חם אחריו, כי כן נולדו [חם] באמת נולד מיד אחרי 'שם', לכן נכתב שם ולאחמ"כ חם, ורק בסוף נכתב יפת הבכור....

{י} ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת קנח:
ספורנו: ויולד נח. מאז שהתחיל להוכיח בני דורו זכה לבנים!!!

{יב} ויבא אלקים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו! מי השחית? מחלוקת:
1. אונקלוס: נִשְׁחָא ה' ית ארץ... אֶרֶץ סְבִילוּ כֹל בְּסָרָא אָנֹשׁ ית ארץ... [תרגום: שחבלו כל בשר האנשים את מעשיהם]
2. הרמב"ן: ועל דרך הפשט "כל בשר" זה - "כל האדם"!!!!
אבל יש מרביתנו החולקים על הנ"ל, הנה הם:
3. תרגום יונתן: נִשְׁחָא ה' ית ארץ... אֶרֶץ סְבִילוּ כֹל בְּשָׂרָא כֹל סָד נִת אֹרְסִיהָ עַל אֶרְעָא [תרגום: **חבילו כל בשר של כל אחד ואחד** את דרכו על הארץ...! משמע - כל בשר - גם חיות]
4. רש"י: כי השחית כל בשר. **אפילו בהמה חיה ועוף** נוקקין לשאינן מינ'
5. אבן עזרא: ומה שאמרו קדמונינו ז"ל כי טעם [הכוונה ב-] 'השחית כל בשר את דרכו', ש[גם] כל [ה]חי לא שמר דרך תולדתו, ועוות הנתיב וכו' - נכון הוא!!!

{יג} ויאמר אלקים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם..
הרמב"ן: 'חמס' - הוא הגזל והעושק.... ורבותינו אמרו [סנהדרין קק] 'שעליו נתחתם גזר דינם', והטעם [שדווקא על זה נתחתם דינם]: **[1.1]** מפני שהוא מצוה **'מושכלת'** [דהיינו: אין להם בה צורך לבניא מזוהר [על כך, כי זה דבר ברור מעצמו שלא גונבים, וזה ברור גם לגוי ואפילו ללא הזהרה! ולכן היה על זה היה עליהם יותר תביעה! ועוד **[2.2]** שהוא רע [גם] לשמים ו-לבריות!!]
[דהיינו: הע"ז והגילוי עריות זה רק לקב"ה, אבל גזל זה גם חטא של בין אדם לחברו ולכן חמור יותר] והנה, [ה'] הודיע לנח [את] החטא שעליו בא הקץ [והוא הגזל]!...
[ייתכן שיש נפק"מ בין שני התירושים! שלפי התירוץ הראשון 'גזל' לא באמת יותר חמור מגילוי עריות וע"ז, אלא, שהיה על דור המבול יותר תביעה בעניין הגזל משום שכל בר דעת מבין שאסור לגנוב, גם ללא תורה, משא"כ בע"ז וגילוי עריות, הגוי יכול לומר, לא ידעתי שאסור! אבל אם כן! ליהודי, או לגוי שיועד גם את איסור העריות והע"ז כמו הגזל - ייתכן שבשבילו יהיה יותר חמור הע"ז והעריות....! אך לפי התירוץ השני, באמת הגזל יותר חמור, היות והוא רע גם לשמים וגם לאדם, משא"כ ע"ז ועריות שהם רעים רק לשמים!]

{יג} ויאמר אלקים לנח קץ כל בשר בא לפני... והנני משחיתם את הארץ:
ספורנו: והנני משחיתם את הארץ. אשחית [אשחית את כל האנושות] יחדיו עם - 'הארץ' [עם הגלובוס עצמו. דהיינו: **שאשחית מזג הארץ והאוויר [על ידי שאשנה] בנטיית לגלגל חמה, שהטה [תקב"ה] ממשוה היום מן המבול ואילך... ולכן נמטו שני חיי המין האנושי תכף [מיד] אחר המבול - כי לא היו עוד המזגים והפירות על שלמותם הראשון [דהיינו: כיון שהקב"ה השחית והוריד את כוח החיות של העולם, לכן ירד גם רמת הפירות ותוחלת החיים]. ולזה [וגם בגלל זה:] הותר למין האנושי אכילת בעלי חיים אחר המבול [כי הם כבר ירדו ונהיו נמוכים וגשמיים יותר]**
{טז} וזה אשר... שלש מאות אמה ארך התבה המלשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה:
אבן עזרא: והנה **קומתה** [היא] עשירית [מ-] **ארכה** [דהיינו: קומתה 30 ואורכה 300 - מדוע? בשביל] שתהיה צפה על פני המים - **ולא תהפכנה רוח!**

{טז} צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצד תשים...
תרגום יונתן ב"ע: אינל לפישון נסב מממן יוקרא ותשונה בטיביות לאנקרא לכוון [תרגום לעברית: לך ל' [נהר] פישון וקח משם אבן טובה ותשים בתיהה לעשות אור לכם]
אבן עזרא: 'צהר' - מקום שיכנס ממנו האור, והוא מגורת 'צהרים'!

{יט} ומפל חצי מפל בשר שנים מפל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו:
אבן עזרא: ותועי רוח ישאלו מה אכל [בתיבה] כל 'עוף דורס' וכל 'חיה' כמו 'האריה' ש[הרי הוא] לא יחיה כי אם מ'-בשר'??? וזאת איננה שאלה! [מדוע?] כי מי שלא ימצא בשר, [אז הוא] יאכל [את] העשב ופרי העץ, כאשר ירעב!
וכן [כתוב במ] דרש שיש בבהמות [יצור] גדול, והוא רועה [נמצא על] אלה הרים, [אז מה היה אתו, ואיפה שמו אותו תיבה??? תשובה:] 'טוב הוא להשמעת אונים' [זה סיפור טוב בשביל לשמוע את זה, אבל לא להאמין שזה באמת קיים] וכן 'הז'ל מספרים על] ענף שיכסה [את] אור השמש בכנפיו, יש לו סוד, ואינו כמשמעו!!!

הרמב"ן: ידוע כי החיות [הן] רבות מאד, ומהן - גדולות מאד כפילים, וכראמים, וזולתם [ודומיהם], ו[גם] הרמש הרומש על הארץ [הוא] רב מאד! גם מעוף השמים [יש] מינים רבים [עד] אין להם מספר, וכמו שאמרו רבותינו [חולין סג] "מאה ועשרים מיני עופות טמאים יש במזוזה, וכלם מין [סוג של עוף הנקרא -] 'איזה'...!" [ולעופות טהורים - אין מספר [בכלל], והנה: [נח] יצטרך להביא מכלם, [בשביל] שיולידו כמותם. וכאשר תאסוף לכולם [גם] 'מאכל' אשר יאכלן] לשנה תמימה - לא תכל אותם התיבה הזאת, ולא עשר כיצא בה!!!
אבל הוא נס החזיק מועט את המרובה!

[שאלה:] ואם תאמר: [ש'נח'] יעשנה [את התיבה] קטנה [ממש - רק כמה 'אמות' בלבד] ויסמוך על הנס הזה???
[תשובה א:]: ראה השם יתברך לעשותה גדולה - כדי שיראו אותה בני דורו, ויתמהו בה, ויספרו עליה, וידברו [האנשים] בענין המבול, [וגם ידברו בעניין] 'וכנסו בהמה', ו'יהיה הענף לתוכה' - אולי [על ידי כך] יעשו תשובה!!
[תשובה ב:]: ועוד, עשו אותה גדולה, למעט בנס, כי כן הדרך בכל הניסים שבתורה או בנביאים לעשות מה שבידי אדם לעשות, והשאר יהיה בידי שמים!
כלי יקר: ועל צד הנס תחזיק [התיבה] כל הבעלי חיים כמו פילים וראמים!!!

{א} ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה ספורנו: כי אותך ראיתי צדיק - [אתה ו]לא ביתך! לפיכך אתה וכל ביתך, כי בשבילך בלבד אולטם [גם את משפחתך].
רמב"ן: והודיעו, כי **בזכות לבדו** ינצלו [כולם. מניין? משום] שלא אמר "אתכם ראיתי צדיקים לפני" - [סימן שרק 'נח' היה זכאי]
ילקוט שמעוני: נַעֲמָה אֲשֶׁשׁוּל שֶׁל נֹחַ הָיְתָה, וְלָמָּה הָיוּ קוֹרְיָן אוֹתָהּ נַעֲמָה, שְׁקִיּוֹ מַעֲשֵׂיהָ נָאִים וְנָעִימִים.
[וראיתי בעבר, איני מוצא זאת כעת, שאשתו של נח היא הצלתו, ובזכותה הוא נשאר כשר, איני מוצא כעת את המדרש הנ"ל]

{ב} מכל בהמה הטהורה תקח לך שבעה. מנין נח ידע איזה בהמה טהורה קודם מתן תורה:
1. **רש"י:** 'הטהורה' - העתידה להיות טהורה לישראל [ומנין ידע?] למדנו שלמד נח תורה!
2. **דעת זקנים:** פרש"י: 'העתידה להיות וכו' למדנו שלמד נח תורה!' ותימה [קושיא:] מהא דאמרין ב'זבחים' [פרת השאן] - "מנא ידע [מאיפה] לא ידע איזה בהמה טהורה? תשובה:] כל שהתיבה קולטתו טהור, וכל שאין התיבה קולטתו - טמא [דהיינו: אם התיבה מכניסה אותו - סימן שהוא טהור, ואם לאו - סימן שהוא טמא! אלא [רואים, שנות לא ידע מעצמו איזה בהמה טהורה]... אלא מתוך קליטת התבה [וקשה על רש"י מהגמרא!]
ויש מפרשים [באופן שונה מרש"י:] שאין להוכיח [נח] למד תורה [מכאן], אלא [ממקום אחר, והוא:] דלא הקריב [נח] קרבן ביציאתו מן התיבה - **אלא מן [הבהמה] הטהורה** [מאיפה הוא ידע איזה בהמה טהורה - סימן שהוא ללמד תורה!! אך גם זה נדחה - - -] והאי נמי לא נהייר - שהרי [נח] הבין זה [איזה קורבן טהור] - ממה שאמר לו [ה'] יתברך להכניס מהם **שבעה** [אז היה לו סימן פשוט לדעת איזה בהמה טהורה - מה שיש ממנו 'שבעה']!
לכן נראה לי: דמה שלמד נח תורה [זהו אכן נלמד מכאן -] כדפרש"י!! והא דקאמר [בגמרא] בזבחים "מנא ידע?" - לא קאי אטהורים וטמאים...! אלא קאי - אקרא ד"מהענף למינתו" - כדפרש"י [שם] - "מאתו שדבקו במינו [ולא שימשו עם מין אחר] -" ועל זה פירשה [הגמ'] "מנא ידע נח" [מאיפה הוא ידע איזה בהמה שימשה עם מין אחר, ואיזה דבקה במינה - שרק אותה הוא יכניס?] ומשני: 'כל שהתיבה קולטתו טהור' - פי' [כל - כל שהתיבה קולטתו, סימן -] שדבקו במינם! "וכל שאין התיבה קולטתו טמא" - פירוש [סימן] דבקו בשאינן מינ!
3. **ספורנו:** הטהורה - שהיו אז כלם כשרים להקרבה כמו שהזכירו רבותינו ז"ל

{ד} פי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום... ומחיתי את כל הבהמות.. בעל הטורים: היקום. ג' [3 פעמים נכתב] במסורה. 1- ומחיתי את כל היקום. [מבול] 2- וימח את כל היקום [מבול]. 3 ואת כל היקום אשר ברגליהם [קרח]! לומר: כשם שחטא דור המבול מפני רוב טובה ועושר שהיה להם, כך קרח מרוב עושר שהיה לו השתרר וחסא
אבן עזרא: ומולת היקום לא מצאנוה כי אם בפרשה הזאת [וקשה שהרי יש גם את הנ"ל מהע"ז.ס.דברים יא א]

{ז} ויבן נח מזבח לה'... היכן היה אותו מזבח???

1. תרגום יונתן: [תרגום לעברית: ובנה נח מזבח לפני ה', הוא המזבח שבנה אדם בזמן שנטרד מגן עדו והקריב עליו קורבן, ועליו הקריבו קין והבל את קורבניהם]
2. אבן עזרא: והנה, [את] המזבח בנוה - באחד הרי אררט

בא חבוק
והאזין לו
אח - צדיק
באנוח יוהא

אזר השבת

עמוד 2

2. ביטחון - ביטחון ואמון בחיים 3. ביטחון - ביטחון ואמון ואידיאלים 4. תולדות - תולדות האנושות ביטחון

3. 'ציטוטים': מעניינים ממדרשי חז"ל בפרשה עם לקחן בצידיהן (54)

* זוהר: אָמר רבי יהודה, נח, קִשְׁקֶה בַּתְּבָה, הִיא פֹּחֵד שְׁלֹא יִזְכֹּר אוֹתוֹ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמִים. וְכֵן שֶׁנֶּעֱשֶׂה הַדָּן וְנֶעְבְּרוּ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, אָז מֵה פְּתוּב? וְיִזְכֹּר אֲלֵקִים אֶת נח.

* זוהר: קָל מִי שֶׁנֶּקְסָף לְהַסְתַּכֵּל וְלָדַעַת, אֵף עַל גֵּב שְׁלֹא יָכוֹל {נ"א: ולא נותנים לו רשות} {בכח אופן} הַשִּׁבְחָה הוּא שְׁלֵו, וְכֵלָם מִשְׁבָּחִים אוֹתוֹ.

* יונתן בן עוזיאל: [תרגום לעברית:] בשנת שש מאות לחיי נח, בחודש השני הוא חודש מרחשון שעד אז לא היו מונים החודשים אלא מתשרי שהיה ראש השנה לבנין העולם, בשבעה עשר יום לחודש, ביום הזה נפתחו כל התהומות הגדולים, והיו בני האנשים (הענקים) שמים שם את בניהם וסותמים אותם. לאחר מכן פתחי השמים נפתחו

* יונתן בן עוזיאל: [תרגום לעברית:] ובאה אליו היונה... והנה עלה זית שבור ומונה בפיה שלקחה מהר המשחה

* מדרש תנחומא: אָמר רבי יהודה הלוי, בִּשְׁעָה שֶׁהָאֲדָם מִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם בְּלֵא בָנִים, הוּא מֵצֵר וּבֹכֶה! אוֹמֵר לוֹ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא: לָמָּה אָתָּה בֹּכֶה? מִפְּנֵי שְׁלֹא הִעֲמַדְתָּ פָרִי בְּעוֹלָם הַנֶּה, [הרי] שֶׁ לֹא פָרִי [יותר] יָפֶה מִן הַבָּנִים! אוֹמֵר לִפְנֵי [האדם]: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵינָה פָרִי שֶׁהִעֲמַדְתָּ? אוֹמֵר לוֹ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא: הַתּוֹרָה! שֶׁכָּתוּב בָּהּ, 'פָּרִי צִדִּיק - עֵץ חַיִּים'... [כן תוֹלְדוֹתָיו שֶׁל אָדָם - אֵלֹו מַעֲשֵׂיו הַטּוֹבִים!]

* מדרש תנחומא: לְלִמְדָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁאוֹהֵב עוֹשֶׂר וְתַעֲנוּג, אֵינוֹ יָכוֹל לִלְמַד תּוֹרָה שֶׁכָּעַל פֶּה, לְפִי שֶׁיֵּשׁ בָּהּ צַעַר גָּדוֹל וְנִדּוּד שָׁנָה, וְיֵשׁ מִבְּלָה וּמִנֶּפֶל עֲצָמוֹ עֲלֶיהָ, לְפִיכָךְ מִתֵּן שִׁכְרָה לְעוֹלָם הַפֶּה

4. 'מחלוקות': מחלוקות המפרשים בשלל עניינים בפרשה.

א. כמה זמן לקח לחיות להגיע ולהתאסף ולהיכנס לתוך התיבה??

1. אבן עזרא: {ז} וַיָּבֵא נח בְּנֵי וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ אֵל הַמִּבֶּדֶק מִפְּנֵי מִי הַמִּבֶּדֶק: וְהָנָה בָּאוֹתָם הַשְּׂבָעָה יָמִים [הקודמים] באו מעצמם מן הבהמה הטהורה רבות, וכן מהעוף הטהור והחיות וכל רומש זכר ונקבה באו
2. הרמב"ם: {פסוק טו} וַיָּבֵא נח אֵל הַמִּבֶּדֶק - להודיע שלא נאספו אליו כלל ולא באו [החיות] - עד עצם היום ההוא. שהיה הגשם, ובא הוא [נח] בתיבה! כי הקל הוא צוה! ורוחו הוא [זו ש]קבצו [את החיות] ברגע אחד!

ב. "ויזכר אלקים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה..." מה בדיוק ה' זכר?

1. רש"י: וַיִּזְכֹּר אֲלֵקִים אֶת נח וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה גו'. מה זכר להם [בהמות]? 1. זכות שלא השחיתו דרכם קודם לכן 2. ושלא משכו בתיבה!
2. אבן עזרא: טעם [וכוונת הכתוב במילה] 'ויזכור' [הוא]: השבועה שנשבע לנח! 3. רמב"ן: בל הזכירה שאמר בחיה ובבהמה אינה ב'זכות'! שאין בבעלי נפש 'זכות' או 'חובה' - זולתי [רק] באדם לבדו [אבל לא בחיות]! אבל הזכירה [שהקב"ה זכר כאן] בהם, [היא]: כי זכר [ה'] את דבר קדשי - שאמר והיה העולם [בבראשית]! והרצון [ההוא] אשר [היה] לו בבריאית העולם, עלה לפניו [גם עשיו], ורצה בקיום העולם במינין אשר ברא בו, והנה ראה עתה להוציאם [מהתיבה] שלא יכלו בתיבה!
4. אור החיים: ויזכור אלקים את נח - גם זכר כל הטורח והעול אשר עליו מהבהמה והחיה וגו' אשר אותו בתיבה וחמל עליו!

ג. {כ} "מהעוף למיניהו ומן הבהמה... שנים מפל יבאו אליך" כיצד הם באו??

1. תרגום יונתן ב"ע: יִעָלּוּ לְנוֹתָךְ עַד יֵד מִלְאָא [תרגום: 'יעלו לפניך על ידי מלאך]
2. רמב"ן: "תביא אל התיבה להחיות אתך" - צוה, שיתעסק ויעזור אותם הוא - בכניסתם בתיבה!

ד. {כא} וירח ה' את ריח הניחח ויאמר ה' אל לבו לא אסף לקלל... האם ה' אמר זאת לנח?

1. אבן עזרא: אל לבו. כמו עם לבו, ואחר כך גלה סודו לנח כי נביא היה:
2. רמב"ן: לא גלה הדבר לנביא בזמן ההוא רק ביום צוותו את משה בכתבת התורה גלה אליו
3. ספורנו: ויאמר ה' אל לבו. שלא גלה לנח ולבניו עד שקבלו מצותיו והקים בריה:

2. ביטחון: אמונה וביטחון בחיי היום יום... (73)

1. מה המטרה? שאלמד תורה? שאתפלל? שאתקדם? שאביא ילדים ואגדלם לתורה ולתפילה? שאגדל עוד דור של אנשים שלומדים ומפילים ועודים את רצוני יתברך???
אולי...!!! אני חושב שלא!!! אני חושב שזו אולי המטרה שאתה שמת לעצמך, אבל לא בכלל המטרה שהקב"ה שם לך... נו, מה כן המטרה שהקב"ה שם לך!!!
לעבוד אותו!!!
שכויחה!!! מה זה נקרא לעבוד אותו??? זה יכול להיות אלה דברים, מה אתה מתכוון במשפט המאוד מוזר וכולני הזה???
אני יגיד לך: 'לעבוד אותו' פירושו - לעשות רצוני!!!
מה זה נקרא???
שאלה יפה - אני יענה לך: הקב"ה הוריד אותך כאן לעולם [לא הוריד...], והוא הביא לנחן ספר תורה ומצוות, שמלמד מה רצוני!!! זהו זה!!! לקרוא, לשמוע, ולעשות!
נכון, לא ביום אחד אפשר לקרוא הכול, לא ביום אחד אפשר לדעת הכול, לא ביום אחד אפשר לקיים הכול [וכפי שבספר הנ"ל שהקב"ה הביא מסופר על כל הגדולים שהיו שם - שכולם או רובם המוחלט גם נכשל לא פעם] אבל אנחנו מצויים לסוסת ולהשתדל לעשות את מה שנכתב בו...!!!
מה כתוב בו? אההה הרבה דברים... למשל יש שם משפט שאנחנו מצויים לומר כל יום שלוש פעמים... באמת? כן!!! מהו???
"ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך"!!!
מה זה ציווי???
כן!!!! ואיך מקיימים אותו??? שאלה טובה!! ולמה לא מתעסקים בזה כל כך???
כבר שאל את זה הרב דסלר זצ"ל...!!! אבל זו מצווה שצריך לעמוד עליה... יש שכתבו שאדם צריך להיזהר שלא יתמלא בהרבה אהבות אחרות בשביל שיוכל לקיים את האהבה הזו כיאית.

הרמב"ם למשל אומר שאדם כשהוא מסתכל על הבריאה ועל היופי שלה [מתבונן] זה יוצר לו אהבה לבויה [אגב, מניסיון זה עובד יופי...], ויש שכתבו על ידי לימוד תורה...
אבל מה אני באמת רוצה לומר מאחורי זה??? מה המטרה ההוה???
אני תמיד חשבתי שהגעתי לעולם בשביל - לגדל דור של עובדי ה'! בשביל - להנח תלמידים! בשביל - להיות תלמיד חכם מופלג! בשביל - לעזור לאנשים אומללים וכו'!

אבל היום אני מבין שלא!!! זו טעות!!!
האמת שבשבילה הגעתי - זה בשביל להשתדל ולהתאמן את מה שאני יכול לעשות ולהתאמן ולעשות!!! אבל 'תוצאות' - זה לא קשור אליי... להיפך... הם סיבה לעיכובא... הם סיבה לנזק... הם סיבה למכוח ועוצם ידי, לדברים פחות ורחניים... הם אפילו מסוכנים!!!

השם לא רוצה תוצאות - כי אתה לא יכול להביא תוצאות!!!
יש רק מיישור אחד שיכול להביא תוצאות - קוראים לו - בורא עולם!!!
אפילו יעקב אבינו עליו השלום כבר אמר - 'קטנתי' מכל החסדים וכו'...!!! אני קטן - אני לא יכול לעשות כלום!!! אבל דבר אחד אני יכול לעשות - לרצות - לקוות - להתפלל - להשתדל!!!
וגם עכשיו יש הרבה נושאים בעולם [ובארץ ישראל בפרט] שקשים ואנשים לא יודעים מה לעשות או יש כאלה שרק רוצים את זה לריבוי השתדלות, למלחמות, לניצחונות, לפיצוצים - אבל לא!!!
אנחנו לא חזקים!!! אנחנו כן חזקים - אבל במשהו אחר... חזקים בכל שהקב"ה מאוד מרחם עלינו, חזקים בכך - שהקב"ה מאוד מאוד אוהב אותנו! חזקים בכך - שה' הוא טוב לבול, וידו פתוחה תמיד... אבל לא אנחנו הסיפור... 'הוא' - זה הסיפור!!! [אנחנו לא רעים הלילה, להיפך... אנחנו טובים, אבל הכוונות והעוצמות - הם לא שלנו - הם שלו!!!]

ואמנם הייצר פיסט אותנו כבר עשרות שנים ב'הצלחות' טובות שהצליחו כל מיני עסקנים לעשות, והתמכרנו 'מעט' לתחושת הכוונות והניצחון... אבל הגיע הזמן לחזור הבית... הקב"ה מוביל אותנו לשם בין ארץ ובינא וכו'...!!! הקב"ה מגלה לנו מהר מאוד - שרק הוא, ושום ח"כ ושום 'עסקן' ושום 'אישיות' לא יכולה להועיל לי - רק 'הטוב האמיתי היחיד בעולם' - בורא עולם! מקור החסד! הוא הכי טוב, הוא הכי מוצלח - הוא גם היחיד שבאמת יכול לעזור, הוא גם היחיד שעשה כאן הכול עד היום במסווה של חכ"ם וכו'... וזו מסקנא שאני הקטן שיועץ לאחרונה מעוד ועוד יהודים שמתפתחים בעזרת הבורא... והאמת הפשוטה ומיניה וזאת, [אגב, לפני לא הרבה זמן ר' דב לנדו שליט"א אמר ב'דרכים', שהגענו למצב שההשתדלות היחידה שנותנה היא - תפילה... ודי למבין...]

2. אנחנו הולכים לצדיקים לבקש 'ברכה' וזה נפלא. אנחנו גם תורמים לקופות ולנוקקים כדי שיתפללו עלינו - וזה נפלא. אנחנו גם נוסעים לקברי צדיקים - וזה נפלא! אנחנו גם עושים כל מיני סגולות, וזה יפה מאוד, אבל... צריך זהירות!!!

אולי לא כל אחד צריך, אבל אני צריך בזה זהירות, אתה ידע ממה???
אני יגיד לך: 'מינו'!!! הייצר אלוף בשינוי המינונים הנכונים, דהיינו, הוא משנה את הכמויות - ושם הוא יוצר בלאגן ושקר! כל הדברים שהוכתרו קודם הם נפלאים כשהם במינון הנכון, אבל ברגע שאתה 'חי רק עליהם' אתה בלי להשיגם לב שזכר את הדבר הכי גדול [יותר מכל אותם סגולות שהוכתרו] והוא - 'אתה'!!! הקב"ה עושה לך את כל הדברים שהוא עושה, ואת כל המכאונים שאתה חווה, לא רק בשביל שתלך לקבר של ר' חיים קנייבסקי ע"ה... אלא בשביל שהוא רוצה איתך קשר!!! שתפנה אליו!!! שתדבר איתו!!! או אולי ואולי שנתנוש אותו לטובת ר' חיים!!!

3 שמעתי נקודה מיוחדת בקו חיים של ביטחון: איך אדם יוכל לדעת האם ההשתדלות שהוא עושה היא בגלל 'חובת ההשתדלות' או בגלל שאין לו מספיק ביטחון והוא מרבה בהשתדלות סתם...! תשובה: אם למשל ראונו חייב לך כסף, ואתה נוסע אליו לבית, דופק, ומבקש את הכסף, והוא עונה לך: אי לי! ואתה חוזר לבית! למעשה הלכו לך שעתים שלמות!!! איך אתה מרגיש עם זה? אם אתה חושב: איזה חבל! עד שהלכתי, ובסוף הוא לא הביא לי כלום, אז כנראה שאתה עדיין לא מספיק בוטח [כמוני, אל תיבהל!], אבל אם אתה מרגיש: ברוך ה' הצלחתי במשימה! ברוך ה' עשיתי את חובת ההשתדלות שלי שהייתה 'ללכת לבית של ראונו', ברוך ה', עשיתי סיימתי, ולגבי הכסף... זה כבר לא קשור אליי... זה קשור לקב"ה והוא יחליט מתי שהוא רוצה ואיך שהוא רוצה... זה מראה על 'ביטחון' ברמה גבוהה! אבל אל תפחד שאתה לא שם... [גם אני לא...]. לאט לאט... זה לא ביום אחד! 4. נדיא לדעת שהאויב הגדול של 'הביטחון' הוא ההנאה מה'מכוח' ועוצם ידי! דהיינו: כיוון שאנחנו נהנים להרגיש שאנחנו עושים, ועוזרים, ומסייעים, לכול כן הרבה עניינים, אז אנחנו לאט לאט מתפתים להחשוב שאנחנו באמת המנהלים כאן, והכול תלוי בנו... ומעתה אם יש כישלון - זה גם אנחנו, ואז אנחנו נשברים!!! לכן, מראש אל תתפתה לשיכרון הכוח - ההצלחות - וההישגים! כי הם יגדלו בך ביום מן הימים - ואז תשוב חלול ומפורד!

תדע יהודי יקר: כל דבר טוב שעשיתי - זה היה ה', אתה היית רק השליח, וודאי שתקבל שכר טוב.